

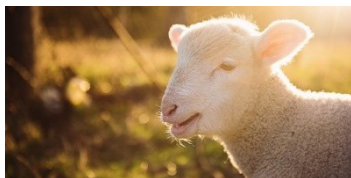
Egy-MÁSra Hangoló

HÚSVÉT HETE

Március 28. - április 4.

HÚSVÉT JELKÉPEI

Bárány – utalás Isten Bárányára, Jézus Krisztusra. A bárány áldozati állat volt, amely az áldozatot bemutató személy helyett szenvedte el a bűneinek a büntetését, vagyis a halát. Isten Báránya, Jézus Krisztus a mi vétkeinkért adta az életét.

Tojás – a tojás mészburkán kitörő kiscsibe emlékeztet a sziklasírjából új életre feltámadó Jézust, aki bennünket is új életre segít.

Nyúl – emlékeztet arra, hogy Péter és János húsvét reggelén versenyt futottak, hogy minél előbb lássák az üres sírt.

Locsolás – annak az emléket őrzi, hogy az ősegyházban húsvét hajnalán volt az újonnan megtértek (új életre jutottak) megkeresztelkedése.

MÁRCIUS 28. – VASÁRNAP

„Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!”
(Lukács 23,34)

Jézus Krisztus megváltásának titka talán leginkább a kereszten mondott szavaiból válik érthetővé. Hiszen azok, akik ott álltak s hallották nem tudhatták a teljes igazságot. Csak ő, aki maga vállalta a keresztet. Első szava az ellenségeiért való könyörgés. Akik azt hiszik, hogy ők vannak hatalmon, s a Mester a gyenge. Csak később értik meg, hogy fordítva van.

MÁRCIUS 29. – HÉTFŐ

„Bizony, mondom neked: Még ma velem leszel a Paradicsomban!”
(Lukács 23,43)

Jézus mintha nem is hallaná gúnyolódó tömeget, vádlókat, kérdezőket. Csak a mellette megfeszített lator kiáltását hallja meg - s azonnal válaszol is neki. Micsoda bátorság attól az embertől! Üdvösséget kérni egy haldokló, vérző, meggyalázott embertől! Honnan tudta ez a rablógyilkos, hogy ki szenved mellette? Nem tudta, hitte! Amikor az ember meri látni láthatatlant!

MÁRCIUS 30. –

KEDD

„Asszony, íme a te fiad! – Azután így szólt

**tanítványához:
Íme a te anyád!”**

(János 19,26-27)

Az első három szó: gondoskodás a többi emberről. Még most is, még itt is. Jézus utolsó mondatai között ott van édesanyja, tanítványa. Mint egy végrendelettel: rábízta egyiket a másikra.

S ez azóta is minden szenvedés elviselésének kulcsa: együtt. Együtt hordani a terhet, együtt keresni a választ, egymást vállalva, összefogva betölteni Isten akaratát.

MÁRCIUS 31. – SZERDA

***„Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?”
(Máté 27,46)***

Jézus figyelme önmagára fordul. A szenvedő ember felkiált a zsoltáros szavával (Zsolt 22,2) Isten elhagyása valóságos: a kereszten haldoklás átok minden zsidó ember szemében – mert még annyi sem jutott a bűnösök, hogy eltakarják vétkét, mindenki szeme láttára kell meghalnia. Jézus mégis megszólítja az Urat: én Istenem.

Megteheti, mert az átka elválasztja Istentől, ám a bűnért való áldozata átvállalt bűn újra megnyitja az utat Isten felé.

ÁPRILIS 1. – CSÜTÖRTÖK

***„Szomjazom!”
(János 19,28)***

Az ötödik szó a testi szenvedésé. A kifeszített test alig kapott levegőt, folyamatos kín, a vérvesztés meggyötörte a Megváltó testét. Ő, aki az élet forrását kínálta mindenkinek, ő kiált most mert végig kell járnia - ezt az utat is értünk, miattunk, helyettünk. Hogy tudjuk: Isten minden testi nyomorúságunkban, fájdalomunkban is velünk van, mert tudja, érti, mit jelent ez nekünk. S tudja a mértéket is, amit elhordozhatunk!

ÁPRILIS 2. – PÉNTEK

***„Elvégeztetett!”
(János 19,30)***

A bűn büntetése a halál. Isten Csodálatos kegyelme, hogy lehetséges a helyettes áldozat. Hogy a bárány kiváltotta a bűnöst. De nekünk már nem kell bárányt áldoznunk, mert eljött értünk Isten Báránya, s magára vette minden ember minden bűnét. Áldozata egyszeri és tökéletes. Elvégezte a megváltás művét, mindenki számára van bűnbocsánat! Aki kéri, meg fogja kapni.

ÁPRILIS 3. – SZOMBAT

***„Atyám, a Te kezébe teszem le az én lelkemet!”
(Lukács 23,46)***

Jézus utolsó szava a kereszten: imádság. Zsidó gyermekek esti könyörgése azóta is. Már elvégezve a meg- váltás műve: Atyának lehet szólítani a félelmetes, dicsőséges, mindenható Istent. Ez történik bennünk is, ha megbánjuk bűneinket. A távoli, ismeretlen, bizonytalan Isten Atyánkká lesz.

Egyszerre minden részlet a helyére kerül, a mozaik összeáll, s minden kérdés megnyugszik benne.

ÁPRILIS 4. – HÚSVÉT VASÁRNAP

***„Ezen felül néhány közülük való asszony is megdöbbsentett minket, eljöttek és azt beszéltek, hogy angyalok jelenését látták, akik azt hirdették, hogy Ő él.”
(Lukács 24,22-23)***

Járjuk végig a „szeretet útját” gyermekeinkkel, más családokkal együtt. Minden este egy-egy órával később fekdüjünk le, s azt az egy órát töltsük meg énekekkel (a 337. dicséret verseivel), igeolvasással, (egyik evangéliumból olvassunk folyamatosan) imádsággal gondoljunk ellenségeinkre, beszélgetéssel és valami alkotással (minden este kapcsolódva a történethez: fonjunk tövisszörűt vesszőből, hajtogassunk keresztet, készítsünk asztali díszet, együnk közösen „páska- bárányt” rettekkel, salátával)! A Feltámadott Úr egészen egyszerűen megy a tanítványokkal az úton, s beszélget velük. Vár, megértő, nem oktatja ki őket. Pedig nyilvánvalóan ott van, él. De ezek az emmausi tanítványok vakok még.

Befogja szemüket saját hitetlenségük! Mindent sorra elmondanak, mert megjegyezték mindazt, ami történt, de semmit sem értenek! Teli vannak keserűséggel, panasszal, csalódással. Mások bizonyágtétele sem győzi meg őket. Nem ismerősek nekünk ezek a helyzetek? Volt már ilyen élményünk? Jézus elsorolja nekik az Írások bizonyágtételét, majd a vendégfogadóban megtöri előtük a kenyeret. S akkor ráismertek. A mozdulat volt ismerős? Vagy kéz, amelyik megtörite? Nem tudjuk, de az addig kesergő tanítványoknak egyszerre minden világos lett. A feltámadásról lehet vitatkozni. Hogyan történhetett, mit is jelent ez? De ennél sokkal fontosabb, hogy a feltámadottal találkozni lehet! A személyes meggyőződésnél nincs bátorítóbb, megragadóbb, hitelesebb. S ez mindenkié!

„Krisztus keresztye olyan teher, mint a madárnak a szárnya. Felfelé emel minket.”
(Clairvaux-i Bernát)

IMÁDSÁG

Úr Jézus, Aki arra hívtad el szolgálodat, hogy jó és rossz napokban egyaránt kövessenek, ajándékozz meg engem azzal, hogy igaz hűséggel, végig kitarthassak melletted. Erőddel mindent legyőzök, és kegyelmedből bizonyosságom legyen arról, hogy elnyerem a békességet és a végső győzelmet. Segíts nekem ebben! Ámen.

A CSALÁDI ÁHÍTAT MENETE:

- ❖ **RÁ-hangoló** – feladat: Az együttlét elején ez a pár perces feladat segít kiszakadni a mindennapi tevékenységekből és megérkezni egymás mellé.
- ❖ **Ének:** Jézus a mi oltalmunk...
- ❖ **Bibliai történet elolvasása** – amennyiben lehetőség van rá, a teljes Szentírásból olvassuk az igeszakaszt. Ezen a héten egy történetet olvasunk minden nap és annak egy-egy üzenetét vesszük végig napról napra.
- ❖ **Ige, magyarázat**
- ❖ **Morzsaszedégetés** – mit kaptál, mit viszel magaddal?
- ❖ **Imádság** – imádkozhatunk a saját szavainkkal, elmondhatjuk közösen a Mi Atyánk-ot
- ❖ **Ének**

szíves gondolatai **Fodorné Ablonczy Margit** – **Családi Áhítatoskönyv** című könyvéből valóak, gondolatokat, énekeket, feladatokat találhat az segítik a családok egymásra- és Istenre való könyv és a hozzá tartozó CD, mely a könyv énekeit átlátus lelkészi hivatalban megvásárolható.

Uram, közel voltam hozzád

1. Uram, közel voltam hozzád, mégis elszakadtam.

Megvallatták hűségemet, neved megtagadtam.

Halálodnak harmadnapján vádolnak a fények,

Halálodnak harmadnapján sírva hajtok térdet.

Az alábbi ötletet a Vasárnapi Iskolai Szövetség egyik kiadványában találhatjuk. A húsvéti történetnek ez az interaktív feldolgozása talán

még emlékezetesebbé teszi az idei ünnepünket gyermekeink számára (is). Az előkészületeket elvégezhetjük közösen, vagy akár egyedül is.

Egy közönséges tízes tojástartót fessünk be tetszőleges színre, ki is díszíthetjük. Szükségünk lesz még 10 egyforma üres Kinder tojásra. A műanyag tojásra alkoholos filccel írjuk rá a számokat 1-től 10-ig, és rejtjük el bennük a megadott tárgyakat.

1.tojás – 3 ezüstpapírból kivágott korong (Mt 26,14-15)

2. tojás – apró virágcserep/cserép darab (Mt 26,39)

3. tojás – kis darab kötél (Jn18,12)

4. tojás – egy darab szappan (Mt27, 24-26)

5. tojás – egy darab piros szövet (Mt27,28-30)

6. tojás – kereszt (gyufaszálakból is lehet készíteni) és 3 szög (Mt 27, 31-32)

7. tojás – dobókocka (Jn 19,23-24)

8. tojás – egy darab fehér szövet (Mt 27,58-60)

9. tojás – egy kerek kavics (Mt 27,60)

10. tojás – ne tegyünk bele semmit (Mt 28,6)

Az így elkészült tojásokat rejtjük el a kertben, vagy a lakásban, és miután a gyerekek megtalálták és elhelyezték az előzőleg kidíszített tartóba, a tojásokat egyesével kinyitva kezdődhet a történet!